RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 90.190 van 12 oktober 2000
in de zaak A. 58.152/VII-16.248.

In zake : de n.v. SADACI,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. VAN PARYS,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

1. de Vlaamse Milieumaatschappij,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,

die woonplaats kiezen bij
advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SADACI op 26 mei 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van de Adjunct-Administrateur-Generaal van de Vlaamse Milieumaatschappij dd. 23 maart 1994 houdende ongegrondverklaring van het bezwaarschrift van verzoekster dd. 21 december 1993 tegen de aanslag in de heffing van het Vlaamse Gewest op de waterverontreiniging, voor het heffingsjaar 1993, met artikel 08948";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 2 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. TRAEST die, loco advocaat L. VAN PARYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. COTTIELS die, loco advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de tweede verwerende partij terecht vraagt om buiten de zaak te worden gesteld omdat zij niet betrokken is geweest bij de totstandkoming van de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de verwerende partijen in hun laatste memorie de onbevoegdheid van de Raad van State opwerpen; dat de verzoekende partij aanvoert :

"De verzoekende partij heeft reeds gewezen, en wenst dit te herhalen, dat artikel 35 quinquies-decies § 2, 3° lid van de Wet van 26 maart 1971 (thans inmiddels gewijzigd) bepaalde dat de (bestreden) beslissing zelf diende te vermelden op welke manier daartegen in rechte kon worden opgekomen.

Artikel 3 van de bestreden beslissing (stuk 1) vermeldde precies dat ofwel voor de burgerlijke rechtbank, ofwel voor de Raad van State de beslissing kàn worden aangevochten.

De verzoekende partij wenst tenslotte te wijzen op de, na inleiding van onderhavige procedure, tussengekomen wijziging van de Wet van 26 maart 1971.

Het huidige artikel 35 quinquies decies van de Wet van 26 maart 1971 bepaalt dat de beslissing van de adjunct-administrateur-generaal van de Vlaamse Milieumaatschappij (alleen nog) kan worden aangevochten door middel van de procedure van het fiscaal verhaal voor het Hof van Beroep. Op het ogenblik van de inleiding van de huidige vordering was dit zeker niet zo. De bevoegdheid van de Raad dient te worden beoordeeld op het ogenblik van de inleiding van de procedure.

Aangezien slechts nadien de procedure van het fiscaal verhaal in de wet is ingeschreven, kan geenszins naar analogie uit het - steeds bestaande - artikel 35 septies decies § 1 worden afgeleid dat vóór die wetswijziging ook reeds alleen het Hof van Beroep en niet de Raad van State bevoegdheid zou bezitten, precies wel integendeel.

Die wetswijziging is een argument temeer om te besluiten tot de bevoegdheid - in casu - van de Raad van State";

3.1. Overwegende dat artikel 25, § 1, van de wet van 26 maart 1971, luidt als volgt :

"Artikel 25, § 1 : De geschillen tussen een waterzuiveringsmaatschappij en een instelling of onderneming over geldsommen die hetzij wegens intekening op het maatschappelijk kapitaal of op een latere kapitaalverhoging, hetzij als bijdragen of als verzuimsrente verschuldigd zijn, behoren tot de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken";

3.2. Overwegende dat dit artikel nog steeds deel uitmaakt van de wet van 26 maart 1971; dat er voor het Vlaamse Gewest echter van "afgeweken" wordt; dat eensdeels bij artikel 58 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid "in afwijking van de artikelen 8 tot en met 32" van de wet van

26 maart 1971 voor het Vlaamse Gewest de Vlaamse Milieumaatschappij wordt opgericht, die de "waterzuiveringsmaatschappij" waarvan sprake in het overgeschreven artikel 25, § 1, is komen vervangen; dat anderdeels bij artikel 69 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 "in afwijking van de artikelen 8 tot en met 32" van de wet van 26 maart 1971, een "heffing op de waterverontreiniging" wordt ingevoerd, die de "intekeningen" en de "bijdragen" waarvan sprake in het overgeschreven artikel 25, § 1, is komen vervangen;

3.3. Overwegende, eerste alternatief, dat gesteld dat het Vlaamse Gewest bevoegd was om ook van artikel 25, § 1, "af te wijken" in zoverre aldaar de rechterlijke macht bevoegd wordt verklaard, vastgesteld moet worden dat het dat ten tijde van het instellen van voorliggende vordering niet heeft gedaan; dat de loutere opheffing van artikel 35terdecies, ingevoegd in de Oppervlaktewaterenwet bij artikel 69 van het decreet van 21 december 1990, waardoor de rechtbank van eerste aanleg en de voorzitter van die rechtbank werden aangewezen voor de beslechting van de geschillen met betrekking tot het dwangbevel dat de met de invordering van de heffing belaste ambtenaar heeft uitgevaardigd, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat het Vlaamse Gewest in haar decretale regeling de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken nergens heeft overgedragen aan de Raad van State;

3.4. Overwegende, tweede alternatief, dat gesteld dat het Vlaamse Gewest niet bevoegd was om ook van artikel 25, § 1, "af te wijken" in zoverre aldaar de rechterlijke macht bevoegd wordt verklaard, vastgesteld moet worden dat die bevoegdheidsregeling overdraagbaar is op de geschillen omtrent de milieuheffingen die de "intekeningen" en de "bijdragen" waarvan sprake in

artikel 25, § 1, zijn komen vervangen; dat, immers, ten aanzien van de vervuilende bedrijven de fundamentele wijziging bestaat in "het niet meer beperkt houden van de bijdrage- of heffingsplicht tot uitsluitend de ondernemingen die in openbare riool loosden" (Gedr. St., Vl. Raad, 424 (1990-1991) - nr. 7, 5, commissieverslag); dat een wijziging van die aard niet ook maar een vermoeden wekt dat de Raad van State de plaats van de burgerlijke rechter zou hebben ingenomen; dat daarbij nog twee zaken bedacht moeten worden : ten eerste, bij de invoering van artikel 25, § 1, lijkt de wetgever niet eens gedacht te hebben aan de mogelijkheid dat de Raad van State bevoegd zou zijn, de bedoeling blijkt geweest te zijn "de burgerlijke rechtbanken bevoegd te maken en de bevoegdheid van de handelsrechtbanken voor sommige gevallen te vermijden" (Gedr. St., Senaat, 1966-1967, nr. 321, 30, commissieverslag); ten tweede, de algemene strekking van de wetgeving is dat voor geschillen over individuele fiscale beslissingen de rechterlijke macht en niet de Raad van State bevoegd is gemaakt; dat de argumentatie van de verzoekende partij aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk doet; dat de exceptie gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij er terecht op wijst dat de eerste verwerende partij de Raad van State als één der instanties waarbij tegen het bestreden besluit in rechte kan worden opgetreden, heeft aangeduid; dat het dan ook gepast voorkomt de kosten ten laste van deze partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het Vlaamse Gewest wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf oktober tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A.-M. GOOSSENS. **M.-R. BRACKE.**